

[A. Johansen.]

man Tilskuddet til 30 pCt., og det har hjulpet noget; jeg tror, at en Opgørelse fra Direktoratet vil vise, at der siden dette er sat forholdsvis flere Nødhjælpsarbejder i Gang, men i alt Fald ikke tilstrækkeligt til, at det har faaet nogen særlig Betydning.

Naar nu Arbejdsudvalget har indstillet til Ministeriet saavel at forhøje Tilskuddet, ikke til 40 pCt. i den Forstand, at der altid gives 40 pCt., men indtil 40 pCt., og at lade de 15 pCt.s Indbetaling til Arbejdsløshedsfonden bortfalde, samt at lade Indskrænkningen i Arbejdsfortjenesten — den, der skal bevirke, at det er en Fordel at søge andet Arbejde — bestaa i nedsat Arbejdstid, betegner denne Indstilling en Bundfældning af de Erfaringer, som Arbejdsudvalget er kommet til gennem Aarene, og som jeg maa takke Ministeriet for, at det har fremsat Forslag om at nyttiggøre.

Jeg skal endnu kun, idet jeg i øvrigt ligesom den ærede foregaaende Taler afholder mig fra at gaa stærkt i Enkeltheder, sige, at den væsentlige Grund til Forslagets Fremsættelse er den, at der derved søges tilvejebragt Ensartethed mellem Bestemmelserne i denne Lov og de forskellige andre Beskæftigelseslove, der omfatter Nødarbejde, derunder Loven om mellemkommunal Refusion af Udgifter vedrørende visse mindre Arbejder. Jeg vil gerne — uanset, hvad der muligt kan ske med Arbejdsløshedsloven — anbefale dette Lovforslag til Tingets velvillige Behandling, idet det gælder om at faa disse Forhold ordnet paa en saadan Maade, at man kan forvente, at Nødhjælpsarbejdet vil faa det Omfang, som oprindeligt var tilsigtet med Bestemmelserne herom.

Det andet Lovforslag, der angaar Foranstaltninger til Beskæftigelse af langvarigt arbejdsløse, har ligeledes til Formaal at skaffe de arbejdsløse Beskæftigelse fremfor at give dem Understøttelse. Det er dog ikke nok at give et Menneske Beskæftigelse. Det maa gøres saadan, at han er i Stand til at bevare Interessen for det paagældende Arbejde. Jeg erindrer en Diskussion, der fandt Sted i Nødhjælpskommissionen. Man protesterede ved den Lejlighed fra et Skovbrugs Side stærkt imod Kravet om, at der skulde ydes lavere Betaling for Nødhjælpsarbejde end for tilsvarende Arbejde paa

vedkommende Egn, idet den paagældende Forstmand sagde: Hvor i al Verden skal jeg kunne opretholde de Menneskers Interesse for Arbejdet i dette lille Skovdistrikt, naar de skal arbejde til en lavere Betaling end de, der arbejder til normal Betaling ved normalt Skovarbejde og staaar lige klos op ad dem? Man maa ikke give de Mennesker, som man ved Hjælp af Arbejde vil søge at holde oppe, en Følelse af Mindreværd ved at give dem mindre for deres Arbejde, end man giver andre for det tilsvarende Arbejde. Paa den Maade faar man ikke bedre Mennesker ud af det, hvilket dog skulde være Meningen.

Naar man iværksætter Ungdomsarbejde, naar man iværksætter Arbejde i det hele taget for de arbejdsløse, sker det vel til Dels paa det moralske Grundlag, at man vil forhindre en Gruppe Medborgere i at gaa til Grunde, fordi de ellers maatte leve i tvungen Lediggang. Men tilsigter man det, maa man heller ikke selv gaa paa tværs af denne Moral ved at borttage den Interesse for Arbejdet, som ligger i, at det udførte Arbejde vurderes lige med det, der udføres andre Steder. Naar man opretholder Fordelen for den paagældende ved at have Arbejde andetsteds, har man i Virkeligheden opfyldt Lovens Formaal, og man har gjort det paa to Maader, for ved at nedsætte Lønnen naar man ikke, at flere kommer i Arbejde. En Bestemmelse, der siger, at der maa gives saa og saa mange Kroner pr. Uge eller saa og saa mange færre Kroner pr. Uge, betyder jo ikke, at flere Folk kommer i Arbejde. Derimod betyder det flere i Arbejde, hvis man i Stedet for at give dem 6 Dages Arbejde nøjes med at give dem 4 Dages Arbejde, og det er den Maade, hvorpaa Lovens Formaal efter min Mening baade moralsk og understøttelsesmæssigt set bedst sker Fyldest.

Jeg skal i øvrigt ikke sige mere om dette Lovforslag, der har været behandlet udførligt af den højtærede Socialminister. Detailler er der ingen Anledning for mig til at komme ind paa, dem kan vi beskæftige os med i Udvalget, men jeg vil sige, at er der noget Forslag, der trænger til at blive gennemført, er det dette, set paa Baggrund af den meget langvarige Krise, vi har haft, og som gennem sin Langvarighed — selv om der er kommet et Hundrede